

VRAGEN

door de leden van de raad gesteld overeenkomstig artikel 38 van het Reglement van Orde voor de vergaderingen van de raad van de gemeente Groningen.

2011 – Nr. 33.

VRAGEN van de PvdA van mevrouw C.E. Bloemhoff betreffende jongeren en schulden en de wet WIJ.

(Binnengekomen: 30 maart 2011.)

Het aantal jongeren met schulden groeit hard. Voor velen blijkt dat het moeilijk is hun uitgavenpatroon aan te passen wanneer ze op zichzelf gaan wonen. Voor jongeren is geld uitgeven belangrijk, maar zolang zij thuis wonen zijn zij gewend om dit geld uit te geven aan ‘ leuke’ dingen. Veel jongeren zijn zich niet bewust van de kosten die er bij komen kijken wanneer je zelfstandig gaat wonen.

Daarnaast is het voor veel jongeren moeilijk om met geld om te gaan. De verleiding van media, groepsdruk, onwetendheid etc. zorgt ervoor dat een steeds groter wordende groep jongeren met schulden te maken krijgt.

Ook in Groningen zijn er veel jongeren met schulden. Gelukkig gebeurt er al veel om te voorkomen dat jongeren in de schulden komen, zoals het project Jouw schuld is jouw schuld, en wordt er ook ingezet op het bieden van de juiste begeleiding wanneer onverhoopt wel schulden zijn ontstaan.

Die inzet is belangrijk, omdat uit onderzoek blijkt dat het hebben van schulden de kans op voortijdig schooluitval van jongeren -voordat zij hun startkwalificatie hebben behaald- vergroot.

De PvdA wil juist deze raadsperiode het percentage schoolverlaters drastisch terug brengen, want voor ons is iedere schoolverlater zonder startkwalificatie er een teveel. Nu het hebben van schulden het risico op voortijdig school verlaten verhoogt, roept dat de vraag op hoe het gesteld is met de jongeren in Groningen.

Tot slot bereiken ons in toenemende mate signalen dat er in de uitvoering van de wet WIJ knelpunten ontstaan bij jongeren met schulden. Landelijke wetgeving staat veelal een oplossing voor jongeren met schulden in de weg. Sterker: uit voorbeelden uit de praktijk blijkt dat deze regelgeving regelmatig de situatie kan verslechteren.

Vooruitlopend op de evaluatie van de uitvoering van de wet WIJ vraagt de PvdA-fractie aandacht voor deze problematiek en stelt het college de volgende vragen:

1. Hoeveel jongeren in de gemeente Groningen hebben schulden? En wat is ernst en omvang van deze schulden? Hoe hoog is de gemiddelde schuld? Herkent het college de landelijke trend waarbij steeds meer jongeren te maken hebben met problematische schulden?

2. Voorkomen is beter dan genezen. Toch blijkt dat veel jongeren structureel meer uitgaven dan inkomsten hebben waardoor schulden oplopen. Preventief beleid van het college dient ertoe te voorkomen dat schulden ontstaan. Kan het college aangeven wat de effecten van het preventief beleid zijn?
3. Jongeren die voortijdig uit school uitvallen ontvangen eerst studiefinanciering. Deze wordt stopgezet wanneer je uit school uitgeschreven wordt. Jongeren dienen zich vervolgens te melden voor de wet WIJ. Er gaat ca 8 weken overheen voordat zij
4. een uitkering ontvangen. Veel jongeren hebben in die periode dan geen inkomen, maar wel uitgaven. Dit leidt bij veel jongeren tot het ontstaan dan wel vergroten van de schulden.

Is het college bekend met de hierboven geschetste schuldenproblematiek van jongeren in relatie tot het voortijdig schoolverlaten en de wet WIJ? Kan het college aangeven hoe ernstig dit probleem onder Groningse jongeren is?

5. Deelt het college de mening van de PvdA-fractie dat voortijdig schoolverlaten voorkomen moet worden en wanneer het dan wel aan de hand is, dit bij deze vaak kwetsbare groep jongeren niet mag leiden tot problematische schulden vanwege de geschetste wetgeving?

Hoe denkt het college een bijdrage te kunnen leveren aan het voorkomen van het ontstaan van problematische schulden als gevolg van deze regelgeving?

6. Een belangrijk knelpunt is dat voor jongeren met schulden en studiefinanciering in principe geen schuldregeling mogelijk is, simpelweg omdat er geen aflossingscapaciteit is. De PvdA-fractie maakt zich zorgen over jongeren die om deze reden gedwongen worden hun studie af te breken. Dat is geen goede ontwikkeling en er moet alles aan gedaan worden om dat te voorkomen.

Deelt het college deze mening? En ziet het college een rol voor zichzelf weggelegd om te voorkomen dat deze jongeren om bovenstaande redenen hun studie af te breken?